

Hugo Bouter

Wie is de grootste onder u?

‘Er ontstond ook onenigheid onder hen over de vraag, wie van hen als de eerste moest gelden’.

Lukas 22:24

De eerste

Tijdens de onderlinge gesprekken bij de paasmaaltijd ontstond er onenigheid onder de discipelen over de vraag, wie van hen als de eerste of de grootste mocht gelden in het koninkrijk van Christus. Het koninkrijk der hemelen valt echter niet te vergelijken met aardse rijken. Hier gelden andere wetten. De Heer Zelf gedroeg Zich in hun midden als een Dienaar, en daaraan moesten de discipelen zich spiegelen. Hij had Zijn heerlijkheid afgelegd en de gedaante van een Slaaf aangenomen (Fil. 2:7). Hij had zelfs de voeten van Zijn volgelingen gewassen. Hoewel Hij hun Heer en Meester was, gaf Hij hun dit voorbeeld van nederigheid, opdat zij Hem hierin zouden navolgen (Joh. 13:1-17).

Het is duidelijk dat de Heer de Eerste is te midden van de Zijnen. Hij is de Eerstgeborene onder vele broeders (Rom. 8:29). In alle dingen moet Hij de eerste plaats innemen, oftewel de Eerste zijn (Kol. 1:18). En als de Eerste de Dienaar van allen is geworden, wat is dan onze plaats? Dan maakt het niet meer uit of wij de tweede, de derde of de vierde plaats innemen onder de volgelingen van de Heer. Het is ons genoeg anderen van dienst te mogen zijn, en op die manier Christus groot te mogen maken.

De tweede

Daarom lezen wij nooit over een broeder Primus (= de eerste) in de christelijke gemeente, maar wel over een broeder Secundus (= tweede). Wij komen zijn naam tegen in Handelingen 20:4. Hij was een van de beide gelovigen uit Thessalonica, die Paulus op de derde zendingsreis samen met anderen vergezelden naar Jeruzalem. Hij wordt ook als tweede genoemd van dit tweetal. De andere broeder heette Aristarchus (= opperheerser). Deze trad kennelijk meer op de voorgrond, en hij vergezelde Paulus ook op diens reis naar Rome (Hand. 27:2).

Zijn wij ermee tevreden de tweede plaats in te nemen, ook in het werk van de Heer? Vinden wij het goed als anderen door de Heer een plaats krijgen toebedeeld die meer opvalt en belangrijker lijkt te zijn? De Heer weet wat goed voor ons is. Wij zijn allen leden van één lichaam. Als één lid lijdt, lijden alle leden mede. Als één lid eer ontvangt, delen alle leden in de vreugde (1 Kor. 12:26).

De derde

Er was ook nog een broeder die Tertius heette (= derde). Die zouden wij gemakkelijk over het hoofd zien, maar hij heeft echt een heel belangrijke taak vervuld. Hij fungeerde namelijk als secretaris van Paulus te Korinthe (Rom. 16:22-23). Tertius heeft daar de brief aan de Romeinen op schrift gesteld; en mede aan hem hebben wij dus de kennis te danken van de grote grondslagen van het heil in Christus, zoals die in deze brief worden uiteengezet.

Misschien mogen wij dit gebeuren eens op een rij zetten: de Heer was hierbij de Eerste, want Hij inspireerde Paulus door de Heilige Geest om deze brief te schrijven. Paulus was de tweede als het instrument dat door de Geest werd gebruikt om de brief te dicteren. Wat hij sprak, waren geestelijke woorden, wijsheid die uit de Geest van God was (vgl. 1 Kor. 2:6-16). Tertius was hierbij de derde, doordat hij deze woorden mocht optekenen, Schriftwoorden die het fundament hebben gelegd voor de bouw van Gods gemeente door de eeuwen heen. Wat een geweldige taak is dit geweest!

De vierde

Ten slotte was er in Korinthe ook nog een broeder die de naam Quartus (= vierde) droeg. Van hem lezen wij op het eerste gezicht niets bijzonders. Hij lijkt niet zo belangrijk te zijn als Erastus, de stadsrentmeester, die in hetzelfde vers voorkomt

(Rom. 16:23). Toch is dat maar schijn. Quartus droeg namelijk de eretitel 'broeder'. 'U groet (...) Quartus, de broeder'. Hij was een lid van de familie van Gods kinderen, die allen – evenals de apostelen – gemeenschap hebben met de Vader en de Zoon (1 Joh. 1:3)! Een groter voorrecht is er niet op aarde dan deel uit te maken van deze nieuwe gemeenschap van mensen, die samen de 'broeders' vormen van de opgestane Heer (Joh. 20:17). Laten wij ook tevreden zijn met deze eretitel 'broeder' of 'zuster', zelfs al komen wij pas op de vierde of een nog geringere plaats. Voor de Heer maakt het geen verschil.

